

og som kun fører en rent kunstig Tilværelse ved Hjælp af den Beskyttelse, man har tillagt den; naar Beskyttelsen ikke eksisterer, vil den ikke kunne dyrkes med Fordel her i Landet. Naar den ærede sidste Taler saa mente, at man istedetfor at forbyde heller maatte beskaffe, og henviste til, at en Arealbeskatning formentlig nok kunde gennemføres, fordi det blev Dyrkernes egen Sag at løbe den Risiko, saa tillod jeg mig ved sidste Behandling at gjøre opmærksom paa, at her var Risikoen saa uforholdsmæssig stor, at det var en Beskatning, som vilde være langt større, end den er i Tyrkiet, idet man forlangte Trediedelen istedetfor Tiendedelen, og det selv om der ikke kom noget Udbytte. Ja, siger det ærede Medlem, det bliver Dyrkernes egen Sag, om de ville løbe den Risiko; men saa er det, som jeg jo ogsaa har gjort opmærksom paa, at de ville gaa glip af den Erstatning, som nu sikres dem gennem Forbudet, saa vilde de blive nødte til at høre op, det vil blive den uundgaaelige Følge af en saadan Beskatning, hvor Produktet er saa slet. Risikoen bliver saa uforholdsmæssig stor, de maa ophøre uden videre, og alle de Bygninger og Redskaber, de nu have, blive saa godt som værdiløse. Men er det saa ikke rigtigere, naar man maa forudsætte dette som den rimelige Konsekvens — og det, forekommer mig, kan Ingen benægte — at man saa sikrer dem en Erstatning og muliggjør dem skadesløs Overgang til anden Dyrkning hellere end at træffe en Foranstaltning, om hvilken man kan forudsætte, at den vil nøde de Paagjældende til at ophøre, ovenikjøbet med Tabet af den Værdi, som deres Bygninger og Redskaber har. Det er rimeligt, at Udskillige endog ere vedblevne med denne Dyrkning netop af Hensyn til det Tab, som vil faas ved at gaa over til en anden Dyrkning; de ville vist hilse det som en Befrielse, at de nu kunne faae Lov til at slippe skadesløse fra denne Dyrkningsmaade. Hvis man altsaa gaar ud fra den Betragtning, at der eventuelt dog skal gjøres Noget, paalægges en Skat, saa tror jeg, at man i Dyrkernes Interesse vil være bedre tjent med et Forbud. Min ærede Nabo (Breinholt) gjorde saa en anden Betragtning gjældende, at man skulde lade hele dette Forhold være i Ro og ikke træffe ekstraordinære Foranstaltninger i saa Henseende; men det forekommer mig dog at være en Betragtning,

som kan føre til uoverskuelige og betænkelige Konsekvenser. Ganske vist er Dyrkningen ikke meget udbredt her i Landet; men lad os huske paa, at naar der søies en Præmie til af 10 Dre igjennem denne Forhøielse fra 15 til 25 Dre, saa kan Ingen svare for, hvor megen Udbredelse denne Dyrkning kan vinde, og saa er Spørgsmaalet: Er der Mening i at give Præmie for Dyrkning af en Plante, der er saa slet, som min ærede Nabo fremhævede, saa slet, at han ikke engang vilde kalde det Tobak, men kaldte det et Surrogat og ikke kunde finde tilstrækkelig Betegnelse derfor. Det forekommer mig, at det vilde være en ganske besynderlig Fremgangsmaade, netop at præmiere Dyrkning af et saadant Produkt, som kun faar sin Værdi igjennem Beskyttelse. Og hvis man nu følger den Anvisning, saa risikerer man jo, at den breder sig mere og mere, og saa vil man dog i Tidens Løb nødes til at træffe Foranstaltninger enten i den ene eller den anden Retning; men saa tror jeg ogsaa, at man maa erkjende, at det da vil være ulige vanskeliggere at træffe disse Foranstaltninger, end naar man passer paa og træffer dem itide. Saa henviste ganske vist det ærede Medlem til et Exempel fra Sverig, men fremhævede jo ogsaa selv, at man ikke med Sikkerhed turde give det Anvendelse paa vore Forhold, og jeg tror ogsaa, at naar man tager den svenske Jordbund og betragter dens Beskaffenhed, saa er Faren for Udbredelse dog større her end der. Jeg kan ikke se, at de to Landes Forhold frembyde saadanne Analogier, at man med saadan Sikkerhed tør slutte fra det ene til det andet. Saa var der endnu en Betragtning, som det ærede Medlem fremhævede, at denne Tobak var ingen Tobak, men kun et Surrogat, og man kunde dog ikke forbyde Brugen af andre Surrogater, hvorfor saa ikke tillade dette? Men der er den væsentlige Forskel derimellem, at dette er dog virkelig Tobak. Naar man kommer og præsenterer Kaalblade eller Blade af Sulterrøeplanten eller deslige, saa kan man ikke give dem ud for Tobak, men her kan man jo dog sige, at det er virkelige Tobaksblade, og derigjennem ville de kunne faae en Udbredelse eller Benyttelse som virkelige Tobaksblade, som Surrogaterne ikke kunne faae. Der kan jo gives dem, som nok vilde tage til Takke med Tobak, naar det er virkelig